

गृहनाथः जीवनाथः ।

अधुना, अस्माकं परिते मातृभाषां
विस्तृत्य आङ्गुलीयभाषायां तात्पर्यं प्रकटितं समूहः भवति ।
ते यान्त्रिकं आधुनिकं जीवितं इच्छन्ति । एतत् वृत्तान्तं
मातृभाषस्य ज्ञाशस्य कारणं अभवत् । मातृभाषातत्परः
एकः बालकस्य जीवितं भवति इदम् कथा ।

वल्लियूर नाम संस्कृतग्रामः । संस्कृत-
कालाकार्यैः प्रसिद्धं भवति एतत् ग्रामः । तत्र एकं
दरिद्रकुटुम्बं वसति स्म, अस्मिन् गृहे रामचन्द्रः तस्य
पत्नी, पुत्रः वसति स्म । पुत्रस्य नामः अर्जुन् इत्यासीत् ।
रामचन्द्रः स्नेहसम्पन्नः धर्मतत्परः च आसीत् । किन्तु
तस्य पत्नी अत्याग्रही तथा आधुनिकजीवितं इच्छन्ति स्म ।

रामचन्द्रः बहुप्रयासं सोढ्वा जीवितं
नयति स्म । किन्तु ^{मातृभाषाः} ~~आधुनिकः~~ तात्पर्यप्रकारं अर्जुन् एकं
आङ्गुलीयविद्यालये पठनं आरभत । अर्जुन् प्रकृतिस्नेही
मातृभाषातत्परः च आस्ताम् । आङ्गुलीयभाषां अतत्परः सः
तत् विषये अलसः आसीत् । तत् वृत्तान्तं श्रुत्वा माता
क्रोधेन साकं तं अताडयत् । दुःखितः सः दुश्शीलानि आरभत ।
तस्य विद्यालयजीवितं सः सर्वदा अतत्परः आसीत् ।

(Note: Graded articles may be published in schoolwiki. So, Write neatly. Don't fold paper. Don't write overleaf).

एकदा रामचन्द्रः तस्य समीपे अगच्छत् ।
सः अवदत् - "पुत्र ! अहं ज्ञानमि सर्वं वृत्तान्तं । तव इदम्
अवस्थां विचिन्त्य मम मन दुःखपूर्णं भवति । ~~अस्माकं~~
ग्रामविद्यालये पठ्यात् त्वं तत्परः वा ? " आश्चर्येण साकं
- " किन्तु माता एतत् न इच्छति " । "पुत्र ! वयं एकः
जीवितं एव अस्मि । तत् अन्येषां तात्पर्यं न कुर्वन् इति
अवदत् । सः अतीवसन्तुष्टः अभवत् ।

सः नूतनविद्यालये पठनं आरभत ।
कतिपयदिनानन्तरं अर्जुन उन्मेषः अभूत् । तस्य जीविते
सन्तोषम् प्रत्यागता । दुःखीनः उपेक्षितः सः नूतनजीवितं
आरभत ।

पञ्चादशवर्षयोः अनन्तरं ।
मातृभाषस्य प्रयोजनेन सः उन्नतपदवि अलभत । सः
ग्रामीणयोः अभिमानं अभूत् । पुत्रस्य ज्ञानसम्पन्नतां वृष्ट्वा
माता मातृभाषास्नेही अभूत् । सा पूर्वकालस्मृतिषु व्यापृता
अभवत् । किञ्चित् घटनाः तस्याः मनसि प्रतिफलप्रवर्तक
सा एवम् अवदत् - " अहो ! अम्बा (मातृभाषा) । क्षम्यतां
मम कर्माणि " इति ।

रामचन्द्रस्य समयाचितप्रतिकरणेन

पुत्रस्य जीवितं महत्तरं अभूत् । अस्माकं माता भवति
मातृभावा । तत् जीवने प्रकृतिः इव अनिवार्यं भवति ।
मातृभावां विना अस्माकं सांस्कारिकजीवितं अपूर्णं भवति ।
जीविते दुष्करसन्दर्भे गृहनाथस्य
मार्गनिर्देशं अत्यन्तापेक्षितं भवति । ताडनस्य विना स्नेहस्य
मार्गः एव फलप्रदं । जीविते नन्ममार्गस्य आगमनाद्यर्थं एतत्
अपकारप्रदं भवति । किन्तु अधुना अस्मिन् लोके मातृ-
-पितृ-पुत्र बन्धानि दुर्घं वा अहं निशब्दः भवति ।
अधुना अस्माकं चिन्तासमयः भवति । अहं उचितं निर्णयं
प्रतीक्ष्यामि ।

— शुभम् —